

det er en ganske betydelig Mangel, der er i hans Ændringsforslag i den Henseende. — Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlems Ændringsforslag til § 2 under Nr. 2. Der havde vi, som jeg nylig gjorde opmærksom paa, de Arbejdsgivere under Nr. 1, som ikke selv ere i Stand til at udrede Erstatning. Den Erstatning, som ikke kan udredes af disse, falder til Betaling paa samme Vis som alle de, der falde ind under Forsikring under Nr. 2, men hvor meget eller hvor lidt det vil blive, er det aldeles umuligt at have nogen Oversigt over, det ærede Medlems Forslag gaar kun ud paa, at alle Erstatninger under § 2 Nr. 2 betales af Amts- og Bykommuner i Forening, og dertil kommer, som jeg har gjort opmærksom paa, at hele det Beløb, som ikke bliver dækket af Arbejdsgiveren under Nr. 1, skal udredes af Amtsrepartitionsfonden og Købstadskommunen i Forening. Jeg tror virkelig ikke, at i hvert Tilfælde Landboerne ville føle sig meget tiltalte ved denne Ordning, tværtimod. Vi have jo set det nylig under Fattiglovens Behandling i Eks., hvor megen Modstand der var ogsaa fra det ærede Medlems Side mod at gaa over til dette Fællesskab mellem Amts- og Købstadskommunen; men det er jo det samme Fællesskab og egentlig et meget værre Fællesskab, som det ærede Medlem her foreslaar gennem sit Ændringsforslag. Saa gjorde det ærede Medlem i sit sidste Foredrag opmærksom paa, at vi gennem det foreliggende Lovforslag ville tvinge Folk sammen i Assurance, Folk, som egentlig ellers ikke havde noget med hinanden at gøre, og hvis Bedrifter ikke ligne hinanden. Der maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vist ikke har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Lovforslagets § 27. Hvis det ærede Medlem vil se efter der, vil han se, at efter Forslagets § 27 ville en hel Del Arbejdere kunne frigøre sig derfor (Afbrydelse af Berg). Jeg lod det ærede Medlem tale i Fred, det vil det ærede Medlem vel ogsaa lade mig gøre. — Til Slutning vil jeg blot gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslagets saa siddige Fremkomst her i Tinget. Det ærede Medlem har jo to nære Meningsfæller siddende i Udvalget, og det forundrer mig da overordentlig, at det ærede Medlem ikke har ladet sine Meningsfæller fremkomme indenfor Udvalget med det foreliggende Ændringsforslag. Nu hørte jeg for nylig det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at der havde været saa kort Tid dertil. I den Anledning skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at han har haft 3½ Maaned til at udarbejde sit Ændringsforslag. Lovforslaget var her til Behandling

den 24de November, og det gik samme Dag ind i det Udvalg, som er nedsat angaaende Fattigloven; altsaa kan det ærede Medlem selv regne ud, at fra den 24de November til i Dag, saa længe er det siden, at Forslaget var til Iste Behandling. Jeg mener derfor, at naar det ærede Medlem virkelig havde til Hensigt at gaa sit Ændringsforslag behandlet ogsaa indenfor Udvalget, skulde det ærede Medlem have benyttet Tiden noget bedre, end han i dette Tilfælde har gjort. Svært tror jeg ogsaa, at hvis det ærede Medlem nu havde Valget mellem, at det Forslag som det ærede Medlem har foreslaet her i Form af en Ændring, blev til Lov eller ikke, saa turde jeg være sikker paa, at det ærede Medlem ikke selv havde Mod til at stemme for Forslaget. Men det ærede Medlem foreslaade jo ogsaa forleden Dag, da vi første Gang havde Sagen til Behandling, sit Ændringsforslag for os med en Bøn — saaledes udtrykte han sig netop — og denne Bøn har han yderligere opløst os om i Aften, gik ud paa, at vi endelig ikke maatte gennemføre det foreliggende Forslag i denne Samling. Hvorvidt det ærede Medlem saa vil være med til at gennemføre et Forslag, enten sit eget eller Regeringens Forslag, i en anden senere Samling, saar jo staa hen, men vi have jo Erfaringen for, at i alle Tilfælde er det ærede Medlem ikke meget hidtig paa at gaa gennemført Love, enten de saa ere gode eller slette. Til allerstidst skal jeg saa blot sige til det ærede Medlem, at naar han forleden Dag lod mig høre, at jeg var bange for at hysle med andres Tanter, ved jeg ikke, hvortra han har det, thi jeg har ikke udtalt et eneste Ord om, at jeg var bange for at hysle med andres Tanter. Nej, jeg tror tværtimod, at det baade kan være værd at hysle med gamle Tanter og med andres Tanter i det hele taget, der er virkelig mange Tanter, man kan have godt af at tænke to Gange, om ikke flere, og jeg tør frit bekende, at jeg ikke er bange for at hysle med andres Tanter. Udvalget har ogsaa i alt Fald for saa vidt hyslet med andres Tanter, som det jo nu i tre Maaned har behandlet Regeringens Forslag; det er jo ikke spundet ud af Udvalgsmedlemmernes eget Hoved. Endelig gjorde det ærede Medlem den Dag opmærksom paa, at jeg havde modtaget det foreliggende Forslag som et himmelfaldent Produkt. Ja, hvad det ærede Medlem egentlig forstaar ved et himmelfaldent Produkt, det saar at staa hen; det blev i hvert Fald ikke mig klart. Hvis det ærede Medlem derved mener, at det skal være en Ting, som der ikke tør forandres ved, ikke tør ses paa med kritiske Øjne, saa tager det